

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Györki Mónika ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi február hó 28. napján kelt 20.K.30.164/2007/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az csatornán, a 2003. október 15-én 17:59:37 másodperckor kezdődött „.....” című műsorszámban kosárlabdázókkal és edzőikkel készített riportokat sugárzott. A riportok részben a reklámfelületekkel ellátott pályákon, részben a szponzor fal előtt készültek. A felperes (a későbbi) csatornáján 2003. november 2-án 06:50:25-kor kezdődő

című műsorszámában a új szolgáltatását, a trendet, annak árára is kiterjedően, mutatták be.

Az alperes megállapította, hogy az érintett műsorszámokban burkolt reklámot sugároztak, melyekkel sérült a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. tv. (a továbbiakban: Rttv.) 10.§-ának (5) bekezdése. Mindezekre tekintettel az Rttv. 112.§-a (1) bekezdésének e/ pontja és 135.§-a alapján 100.000 forint bírság megfizetésére kötelezte a felperest. A határozat indokolása szerint az alperes a Telesportnál kizárólag a szponzor tábla előtt készült riportokra nézve állapított meg jogsértést.

A felperes keresetében az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát azért kérte, mert álláspontja szerint a jogsértéseket nem követte el.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. 2005. július 5-én, a 24.K.30.751/2005/4. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglaltan előadta, hogy határozatában nem csak a szponzor tábla előtti riportokat, hanem a sportcsarnokban készült interjúkat is jogsértőnek minősítette.

Az elsőfokú bíróság 24.K.30.751/2005/5. sorszámú ítéletével az alperes határozatát megváltoztatta és a felperest terhelő bírságot 70.000 forintra mérsékelte. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Kf.27.237/2006/7. számú végzésével a tárgyalás berekesztéséhez, az ítélet kihirdetéséhez, írásba foglalásához és indoklásához kapcsolódó lényeges eljárási szabálysértések miatt az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Az alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy kizárólag a szponzor tábla előtt készült riportokra nézve állapította meg a burkolt reklámozást, az ettől eltérő, tárgyaláson tett alperesi nyilatkozat irreleváns.

A megismételt eljárás során az elsőfokú bíróság korrigálta az eljárási hibákat és ítéletével a felperes keresetét elutasította. A bizonyítási eljárás során értékelte a műsorszámokat tartalmazó videó kazettát, és a felperes sportrovat-vezetőjének, a tanúvallomását. elmondta, hogy a sportolót sok esetben szerződés kötelezi, hogy riportot csak a szponzor tábla előtt adhassanak; továbbá a kézilabda és a kosárlabda meccsek olyan csarnokokban zajlanak, amelyek tele vannak a szponzorok morinoival, szinte lehetetlen az interjúkészítéshez logómentes helyet találni.

Az elsőfokú bíróság a kapcsán kiemelte, hogy a szponzortábla előtt készített interjúkkal a felperes a közölt műsorszámhoz témájában nem kapcsolódó, cégreklámot tartalmazó, üzleti magatartásra ösztönző többletinformációt juttatott el a nézőkhöz. A többi, a tornacsarnokban készült interjúk alatt is több alkalommal, jól kivehetően láthatók voltak a csapatot támogató cégek logói. A felperesnek a műsorkészítési szabadságra hivatkozása kapcsán az elsőfokú bíróság elfogadta, hogy aránytalan korlátozásához vezetne az, ha a természetes játéktérben készített interjúk közlése a burkolt reklámozás tilalmába ütközne: a kifogásolt beszélgetések alatt azonban a szponzorok nevei oly módon látszódtak, mint a szponzor tábla előtt készített interjúk során. Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy megfelelő technikai

megoldásokkal, az emblémák, a logók kitakarásával, a sportcsarnokban készült riportok esetén elkerülhető a burkolt reklámozás.

A kapcsolódó megállapítások kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a műsorszámban a felperes megjelölte a mobiltelefonos társaságot, megnevezett egy új szolgáltatást is, a szolgáltatás lényegét, célcsoportját, árát és elérhetőségét részletesen ismertették. Ezek az információk meghaladták a gazdasági híryanag kereteit. A felperes mindkét esetben burkolt reklámot közölt, megvalósult az Rttv. által tilalmazott tényállás.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelem szerinti megváltoztatását kérte. Hivatkozott arra, hogy az Rttv. 3.§-a (1) bekezdésében rögzítetteknek megfelelően a műsorszolgáltató a törvény keretei között önállóan határozza meg a műsorszolgáltatás tartalmát.

A című műsorszám esetén az elsőfokú bíróság előtt tett tanúvallomására hivatkozott, annak felülvizsgálását kérte. A nézve előadta, hogy ott a cél egy gazdasági társaság új kezdeményezéseinek bemutatása, vagyis a fogyasztók szempontjából pozitív üzenetet is magába hordozó példák ismertetése volt, ami kifejezetten közszolgálati feladat és nem sérti az Rttv. rendelkezéseit. Az alperesi határozatban sérelmezett közlések nem bírtak kereskedelmi üzenettel, nem valósultak meg a burkolt reklám törvényi tényállásának elemei.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A felperes fellebbezésében nem adott elő olyan tény vagy bizonyítékot, amely alkalmas lenne az elsőfokú ítélet megváltoztatására. A szponzortábla előtt készített interjú és a kifogásolt anyaga megfelelt a burkolt reklám Rttv. 2.§-ának 4. pontja szerinti kritériumainak.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A felperes a 2006. január 12-ei 24.K.30.751/2005/5. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglaltan indítványozta az perbevonását, amit az alperes ellenzett. Az elsőfokú bíróság sem az alap-, sem a megismételt eljárásban nem közölte a perbehívást, amiről a felperesnek tudomása volt. A megismételt eljárásban az utolsó tárgyalási napon a felperes kérte az ítélet hozatalát. Ezt a Fővárosi Ítéltábla a korábbiak visszavonására irányuló kérelemként értékelt, és nem rendelkezett az elsőfokú eljárás újabb megismétléséről, érdemben bírálta el a felperes fellebbezését.

A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen rögzíti, hogy a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során a bíróság, a kereseti kérelemhez kötöttség elvéből következően, a határozatban feltárthoz képest a felperesre nézve terhesebb tényállást nem állapíthat meg. Az alperes a bíróság által felülvizsgálendő határozatában kizárólag a szponzorral előtt elhangzott riportok esetében állapította meg a burkolt reklámot, és a felperes sem kért a csarnokbeli felvételekre nézve felülvizsgálatot. Ezért a Fővárosi Ítéltábla egyrészt mellőzte az elsőfokú bíróság

ítéletének indoklásából a sportcsarnokbeli felvételekre vonatkozó megállapításokat, másrészt a felperes fellebbezésének tanúvallomására hivatkozását is csak a szponzortábla tekintetében vette figyelembe.

Az Rttv. 10.§-ának (5) bekezdése értelmében burkolt, illetve tudatosan nem észlelhető reklám nem közölhető. Az Rttv. 2.§-ának 4. pontja szerint burkolt reklám az a műsorszám, vagy műsorszámon belüli tájékoztatás, amely semleges információ látszatát keltve ösztönöz árú vásárlására, vagy szolgáltatás igénybevételére, vagy bármely más üzleti magatartásra.

A című műsorszám esetében a Fővárosi Ítéltábla tanúvallomása alapján sem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság ítéletének felülmérlegelésére. A Fővárosi Ítéltábla értékelése szerint - összhangban a felperes esetében a perbelit megelőző, más határozatokhoz kapcsolódó jogerős ítéletekkel - a szponzorfal előtt készített riportműsor megítélése során az ott megjelenő reklámanyag folyamatos sugárzása cégreklám, amely alkalmas arra, hogy felkeltse a nézők figyelmét, ösztönözze őket a céggel kapcsolatos üzleti magatartásra. A néző az egész képernyőt látja, így a kérdezett személy alakján kívül a szponzorfalon feltüntetett forgalmazók megnevezését is. A logók bemutatásával közvetített semleges/háttér információ látszatát keltő tájékoztatás jogsértő volt.

A megjelenő termék információk annyira egyértelműek, annyira konkrétak voltak, hogy azok esetében teljesen direkt formában valósult meg a burkolt reklámozás szerinti törvényi tényállás. Az elhangzottak kifejezetten a megjelenített termék vásárlására ösztönöztek. A felperesi fellebbezésben foglaltakkal szemben nem a fogyasztók szempontjából pozitív üzenetet hordozó híryanag volt a jellemző. Mindezen az Rttv. 3.§-ának (1) bekezdése sem változtat, amely szerint a műsorszolgáltató - a törvény keretei között - önállóan határozza meg a műsorszolgáltatás tartalmát és ezért felelősséggel tartozik. A műsorszolgáltató önállósága nem terjedhet túl az Rttv-ben megszabott kereteken, így a tevékenysége a burkolt reklámozásra sem terjedhet ki.

A Fővárosi Ítéltábla az Alkotmánybíróság 46/2007. (VI.27.) AB határozatára figyelemmel hivatalból vizsgálta mennyiben alkalmazható a felperessel szemben a 2003. évben az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e/ pontjára alapított bírság. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma 1/2007. KK. véleményének VII/2. pontját alkalmazta, melynek értelmében az AB határozat nem akadályozza annak, hogy a 2007. december 31-ig létrejött (és jogerős) közigazgatási határozatokat a bíróságok az Rttv. 112.§-a szerinti szabályokat is alkalmazva vizsgálják. Mivel a Kollégiumi vélemény alapján az alkalmazott szankció típusa megfelelő volt, a Fővárosi Ítéltábla ez okból sem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján, a sportcsarnokbeli felvételekre vonatkozó indokolás mellőzésével, helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az alperest a Pp. 75.§-ának (1) és (2) bekezdése alapján kötelezte a perköltség viselésére, míg a felperes személyes illetékmentessége folytán a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Budapest, 2008. évi október hó 22. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Losonczy Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok